

Birlikte Yanmak İçin

– HayrettinYazcı · 09 Mart 2010

Kendime saklıyorken, en deli gerçekleri;
Sana vermek istedim, en diri çiçekleri...

Düş kurunca gerçeğe, deliriyor dörtyanım !
Olmadı senden başka, hayatta anlayanım...

Seni yaşatmam lazım, bir Şems gibi aynamda,
Kimse olsun istemem, sen ol yeter yanımda...

Kaç kez ölüyorum ben, bir bulut ağdığında ,
Beyaz beyaz üşürüm, karlarla yağdığında !...

Sonsuza açılıyorum, gelirken sulu-sepken,
Dayanıp da bakamam, ansız çekip giderken !

Saçlarım senin için, böyle yana taralı ;
Görme sen yüreğimi, kaç yerinden yaralı !

Bu kahve gözlerimin, senden masumiyeti,
Bakmazlar sensizliğe, koparıp kıyameti !

Boşluğa bakan göze, tatlı gelirken ölüm;
Sana bakmayacaksa, neylesin gözü gönlüm ?.

Kirpiklerim sadece, sana uyanmak için,
Tek geliş nedenimiz, birlikte yanmak için !...

Hayat bir uzun eşek, karanlıkta körebe !
Tohum çatladığında, bilmez nelere gebe...

Ölürken varamadan, tadına uzun yazın,
Vurur filiz çağında, en zalimi ayazın !

Eser acı samyeli, süremeden başağı,
Her sapa kalktığında, edilir alaşağı !

Sonsuzluk sarkacında, salınır bir boş beşik,
Reva görülür sonra, kulkapısı her eşik !

Nerden gelse aldırılmaz, alışkındır vurguna,
Yeter ki, od düşmesin, yalnız gönül yurduna ...

Vurgunun en zalimi, bilir gönül vurgunu,
Her şeyi anlar ama, anlayamaz tek bunu ...

Koşmaya yeltenirken, en diri çiçeklerle ;
Her adımda vurulur, delice gerçeklerle !...